

Mercè Conesa: «El referèndum potser no es podrà fer, hem de ser realistes»

La presidenta de la Diputació de Barcelona apunta que si l'acció de l'Estat provoqués una "paràlisi", el Govern es podria veure obligat a "passar de la pantalla del referèndum a la de les eleccions" | Conesa afirma que el pacte entre Junts pel Sí i la CUP és "un acord de conveniència sotmès a molta pressió" i critica l'estratègia de desobediència dels anticapitalistes | "Suprimir les diputacions implicaria una pèrdua de recursos importantíssima a l'hora de prestar serveis molt concrets", sosté la presidenta del consell nacional del PDECat

Mercè Conesa | Adrià Costa

Mercè Conesa (Terrassa, 1968) és l'alcaldeessa de Sant Cugat del Vallès i presideix la Diputació de Barcelona, una institució al servei del món municipal que també ha de tenir un paper rellevant en la construcció de l'estat propi. Conesa -que va desbancar altres noms que també aspiraven a la presidència de l'ens, com Xavier Trias, Marc Castells o Miquel Buch- repassa en aquesta entrevista amb **NacióDigital** el protagonisme de l'ens, però també la salut del procés sobiranista.

Conesa és la primera dirigent del PDECat -presideix el consell nacional del partit- que admet la possibilitat que el referèndum plantejat per Carles Puigdemont no es pugui celebrar abans del setembre del 2017 per les traves de l'Estat.

- El pressupost de la Diputació és expansiu

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/120864/diputacio/barcelona/valida/pressupost/expansiu/creix>) , tot i no arribar als nivells previs a la crisi. Per què tenen aquest marge econòmic?

- La Diputació de Barcelona té un règim de finançament que s'estableix a través de la participació en els ingressos de l'Estat. És un règim comú diferent del les diputacions forals. A les diputacions forals, que són les basques, tenen un règim específic de finançament. A partir d'aquests ingressos que tenim, cooperem i col·laborem amb el món local. Què vol dir, això? Que nosaltres no tenim unes competències atribuïdes que impliquin una despesa corrent molt elevada. La nostra despesa corrent, comparada amb els nostres ingressos, és més reduïda. Això ens permet aixecar inversió per cooperar amb els ajuntaments, en xarxa de biblioteques, carreteres o museus.

- Els comptes ascendeixen a 937 milions. Una de les línies prioritàries és la política social. Fins a quin punt tenen marge per complementar les polítiques que fa la Generalitat, l'ajuntament de Barcelona o l'Àrea Metropolitana de Barcelona?

- Tenim marge. Rebem els diners dels impostos dels ciutadans, i els hauríem de seguir rebent encara que no depenguéssim d'un estat central. Encara que es modifiqués el sistema d'organització territorial de Catalunya, o encara que s'anés cap a un procés de separació, i s'assolís, aquests recursos econòmics dels ajuntaments haurien de quedar garantits. Hi ha partits polítics que estan dient que les diputacions han de desaparèixer. Contra aquest discurs tan fàcil de simplificació de l'administració, hem de dir que les diputacions estan gestionant recursos que arriben als ajuntaments i la ciutadania. Si no són les diputacions les que gestionen aquests recursos, ho haurà de fer algú altre. El que no ens podem permetre com a país és que els recursos desapareguin. Vigilem amb aquells partits que diuen que les diputacions han de desaparèixer.

- El PSOE i Ciutadans, en el pacte d'investidura fallit, proposaven això.

- Implicaria una pèrdua de recursos importantíssima a l'hora de prestació de serveis molt concrets. Per això posava l'exemple de la xarxa de més de 250 biblioteques que en aquest moment s'estan sostenint a través de la Diputació de Barcelona, o museus i carreteres. Ho hem de posar en valor. Què volem fer en aquest mandat? Volem que, a través d'un pla de mandat -és la primera vegada que la Diputació en té un-, posar en valor aquest contingut.

- Què ha de fer la Diputació per ser vista com un ens útil per als ciutadans?

- El nostre primer objectiu és veure quines són aquelles polítiques municipals fonamentals i com hi cooperem. Per fer què? Per assegurar el principi de subsidiarietat, que és que aquell servei que em poden prestar més a prop que no me'l presti una administració més llunyana. Per exemple, la Diputació fa de central de compres dels serveis de teleassistència. Tota la teleassistència que s'està prestant en aquest moment a tota l'àrea metropolitana de Barcelona s'està fent a través de la Diputació. Tot això, nosaltres podem prestar-ho amb molta eficàcia i eficiència. Un altre servei important a escala municipal són les llars d'infants. I cooperem amb els ajuntaments perquè els municipis puguin continuar prestant el servei de llar d'infants públic.

Mercè Conesa, en un moment de l'entrevista. Foto: Adrià Costa

- Els recursos a les llars d'infants havien patit retallades severes durant la crisi.

- Quan ha perillat que quedés descobert el servei d'escola bressol municipal, la Diputació de Barcelona ha cooperat amb els ajuntaments per poder facilitar el servei als ciutadans. Tenim quatre sistemes per ajudar els ajuntaments. Un primer són els fons de prestació: ajudar econòmicament els municipis perquè prestin els seus serveis bàsics. Un segon sistema d'intervenció és la inversió de projectes o equipaments. Una altra via és a través del catàleg de serveis, que és com una *Apple Store* a la qual poden accedir els ajuntaments. Els municipis entren a l'*Apple Store* i se'ls lliura el document elaborat en base a les seves necessitats. I el darrer sistema és la formació: ajudem els electes i els tècnics locals per tal que siguin cada vegada més competents. Tot aquest suport que pot fer la Diputació s'ha de basar en un lideratge responsable.

- Una de les branques que pengen de la Diputació també té a veure amb els mitjans de comunicació. Hi ha algun pla per fusionar l'ACN i La Xarxa? N'és partidària?

- La Diputació fa uns anys que va orientar una transformació dels mitjans de comunicació. En quina línia? Nosaltres pensem que no hem de tenir un mitjà de comunicació propi, de país, perquè no pertoca a una institució com la Diputació de Barcelona. Però sí que podem dinamitzar les televisions i ràdios locals: anar a buscar els diferents actius del territori, i aquests actius que elevin producte. La producció local és important, és de rellevància al territori, i aquest és l'objectiu de la Xarxa Audiovisual Local (XAL). El que busca és posar en valor el periodisme local, el treball des del territori. En canvi, l'ACN és una agència de notícies que ha de tenir un funcionament a nivell de país. Són dues qüestions radicalment diferents. El nostre objectiu és una xarxa al servei del món local, no una xarxa que tingui per objectiu substituir altres mitjans, que no tindria cap sentit.

- El Tribunal Constitucional (TC) va suspendre dimecres la resolució del referèndum (<http://www.naciodigital.cat/noticia/120725/constitucional/paralitzada/acord/al/referendum>)

aprovada per Junts pel Sí i la CUP al Parlament. Ho ha d'esquivar, això, el Govern?

- El TC no és poder judicial. Això és molt important que ho entenguem. És un tribunal que es podria dir Consell Consultiu Constitucional. Els seus membres són nomenats pels partits polítics i té una funció de vetllar per la protecció, preservació o interpretació d'unes normes aprovades que són les normes constitucionals, en base a criteris polítics. Hem de ser conscients que ens trobem en una situació de desavantatge. No només s'està utilitzant políticament el TC, també s'està emprant el poder judicial per judicialitzar el procés. El TC s'excedeix en les seves competències quan diu que no es pot celebrar una cimera sobre el referèndum, com si no ens poguéssim reunir per parlar en base a la llibertat d'expressió. Em sembla absolutament absurd. És com si fem una cimera sobre la pobresa energètica, i se'ns prohibís. Em sembla que hi ha un excés de zel.

"Si continuem com fins ara, existirà el xoc de legalitats. Per què? Perquè l'"operació diàleg" s'ha vist que fa aigües. No veig que hi hagi una oportunitat per pactar res"

- Quin paper ha de tenir la Diputació en aquest referèndum?

-La Diputació tindrà un paper lleial amb el Parlament i amb el Govern. No participem en el dia a dia del procés, perquè no ens correspon, però estarem pendents del que el Parlament i el Govern ens puguin sol·licitar.

- Què els pot demanar, el Govern?

- Ens estem sentint molt còmodes acompanyant el Govern en la gestió del dia a dia. Per tant, aquesta és la nostra funció en aquest moment. Més enllà d'això, no n'hem parlat. Però no tinc cap mena de dubte que la gran majoria d'ajuntaments que són a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) es posicionaran per fer que el referèndum sigui possible i que el dret a decidir sigui possible.

Mercè Conesa. Foto: Adrià Costa

- Puigdemont i Junqueras no li han traslladat cap demanda específica sobre el paper dels ens locals en el referèndum i la implementació del resultat?

- No. En aquest moment, no. Entenc que no és el moment, encara. En el moment que sigui necessari, així ho faran. El ritme el marca el Govern. A nosaltres se'ns demana aquesta col·laboració lleial. Fins aquí és el que hem mirat de fer, com hem col·laborat amb els Tributs de Catalunya o bé amb el programa de digitalització del país. Les quatre Diputacions estem pensant en clau de país. Com que hi ha tanta complexitat, crec que és positiu que ens repartim els papers. Que cadascú sàpiga què ha de fer en cada moment. I en aquest moment nosaltres tenim una missió d'acompanyar el Govern en el dia a dia per fer possible la prestació dels serveis als ciutadans.

- Les diputacions són claus per a la Hisenda pròpia. Creu que, en cas que es faci el referèndum, a partir del setembre del 2017 funcionarà des del primer dia?

- Tributs de Catalunya és un procés de col·laboració administrativa. S'han d'anar fent una sèrie de passos per fer possible que els tributs puguin ser administrats de forma definitiva pel Govern. El que necessitem, sobretot, és donar seguretat jurídica a les persones. Ens hem de creure allò d'"Hisenda som tots". Si pensem que Hisenda és l'Estat, ens estem equivocant. Podem construir les bases per tot aquest sistema, però hi ha d'haver quelcom més que construir aquestes bases.

- La confiança.

- És el gran repte. És en allò que hem de treballar intensament. Hem d'analitzar molt bé si la base social que en aquest moment dóna suport al procés és suficient perquè es produeixi aquesta confiança i aquesta transformació.

- Ho és?

- Hem de treballar perquè sigui més àmplia.

- Com es pot garantir al ciutadà que no hi haurà un xoc de legalitats quan s'hagin aprovat les lleis de desconexió i, en concret, la llei de transitorietat jurídica?

- No es pot garantir. Si continuem com fins ara, existirà el xoc de legalitats. Per què? Perquè l'"operació diàleg" s'ha vist que fa aigües. No veig que hi hagi una oportunitat per pactar res. Jo defenso que la millor solució seria un referèndum pactat. És el més senzill del món, poder pactar dialogant. Però està clar que la voluntat de pactar no hi és. Nosaltres hem d'estar disposats sempre a seure a la taula tenint clares quines són les nostres condicions.

- Hi pot haver contrarietat entre el xoc de legalitats i el principi d'anar "de la llei a la llei" que defensa el Govern?

- En un moment o altre, aquest xoc de legalitats ha de ser referendat per la sobirania popular.

Mercè Conesa. Foto: Adrià Costa

- Això vol dir que hi ha d'haver molt poc espai de temps entre l'aprovació de la llei de transitorietat jurídica i la celebració del referèndum?

- Molt poc. O potser no és un referèndum, potser són unes eleccions. Perquè el referèndum potser no es podrà fer. El que està clar és que la ciutadania s'ha de pronunciar. Per tant, cal que entre una legalitat i l'altra, que confrontaran, això sigui validat per la ciutadania.

- Hi pot haver la possibilitat que no hi hagi un referèndum l'any que ve?

- Hi pot haver aquesta possibilitat. Ens hi podem trobar. Hem de ser realistes, també.

- Quins motius poden portar el Govern a no celebrar el referèndum?

- Que hi hagi una situació de paràlisi. Tirar endavant un referèndum no depèn només de l'àmbit polític. També depèn d'uns mecanismes que en una administració cal aprovar. Si tot això queda bloquejat, ens podríem trobar que el Govern es trobés en un cul-de-sac. Per tant, hauríem de passar de la pantalla del referèndum a una pantalla d'eleccions. Ja ens va passar una mica l'última vegada.

"Amb la desobediència no anem enlloc. No és la gran solució. Potser cridant desobediència ens trobarem que la població no seguirà"

- Si no se celebra el referèndum, això no dinamita l'acord entre Junts pel Sí i la CUP?

- L'acord de Junts pel Sí i la CUP és un acord de conveniència sotmès a molta pressió. Si el referèndum no es pot fer, esclar que es dinamita. Ens n'anem a eleccions. Tampoc podem posar tota la pressió al president o al vicepresident si van trobant que el camí es va tancant. Què farem? Un dia convocarem el referèndum i la gent no anirà a votar? Si la gent no va a votar, si els del "no" no participen, si no tenim la legitimitat internacional… Bé, plantegem-nos-ho, tot això. Junts pel Sí té la determinació [de fer el referèndum], i ho està demostrant. Està fent una feina de responsabilitat en relació a allò que té encomanat, que és tirar endavant el referèndum. Però tampoc podem obviar que el Govern es trobarà amb grans dificultats. I les grans dificultats no les podem salvar només dient desobediència, desobediència. Amb la desobediència no anem enlloc. No és la gran solució. Potser cridant desobediència ens trobarem que la població no seguirà.

Mercè Conesa. Foto: Adrià Costa

- Considera que és erràtica l'estratègia de la CUP?

- No la comparteixo. Però entenc que té el seu públic.

- Es corre el risc de tornar el bucle posterior al 9-N? El país s'ho pot permetre?

- Els riscos hi són cada dia. L'aposta és molt gran. És un moment únic i ningú en pot saber el desenllaç. És impossible saber-ho. Què crec que hem de fer? Ser el màxim d'honestos amb nosaltres mateixos. I si som el màxim d'honestos amb nosaltres mateixos, hem de mirar de

conduir aquest procés amb ordre, amb tranquil·litat, intentant ser sempre a la taula per no negar-nos al diàleg, però tenint molt clars quins són els nostres principis, perquè no pensem renunciar a l'objectiu que ens hem fixat. Per tant, parlem de com arribem a aquest objectiu. Hem de salvar molts esculls. Qui no pensi que els esculls són molt importants i molt grans, s'equivoca. Tenim el president Mas imputat, conselleres imputades… Jo vull que aquest procés acabi amb un referèndum i, que en aquest referèndum, guanyi el "sí" a una Catalunya independent i lliure. Per arribar fins aquí encara tenim molts esculls, i hem de ser realistes. No podem posar tota la pressió al Govern. Posar la pressió al Govern amb els Mossos, com s'ha fet aquests dies, és un error. Perquè, precisament, el que intenta el Govern és dur a terme la missió d'arribar al referèndum malgrat tots els torpedes que se li estan enviant des de tots els flancs.

"Jo vull que aquest procés acabi amb un referèndum i, que en aquest referèndum, guanyi el "sí" a una Catalunya independent i lliure"

- Avui ha declarat Carme Forcadell. Hi ha alguna esperança que aquest judicialització del procés s'aturi?

- A mi m'agradaria pensar que canviaria, però ho veig difícil. De nou, en aquest procés quedarà una altra persona imputada pel camí. Segurament és inevitable. Mirem que tot aquest camí que s'ha de recórrer no sigui posant en el punt de mira aquells que ja estan en el punt de mira dels altres.

- Francesc Homs deia en una entrevista a NacióDigital (<http://www.naciodigital.cat/noticia/119979/francesc/homs/ja/tenim/previst/farem/quant/arribin/inhabilitacions>) que ja hi ha una estratègia pensada per quan arribin les inhabilitacions de les principals autoritats del país.

- Si hi ha una estratègia pensada, jo no la conec. I me n'alegro que hi hagi una estratègia pensada.

- S'hauria de tornar a votar Forcadell encara que quedi inhabilitada? S'ha de forçar la màquina?

- Hi haurà un moment en el qual s'haurà de forçar, però s'haurà de veure quan. I que es forci perquè podem guanyar la partida. Inhabilitar una presidenta d'una cambra parlamentària seria un antecedent molt greu, que diu molt poc de la democràcia espanyola. Per tant, ens hem de mobilitzar. Però a vegades amb la mobilització no n'hi ha prou. Al final, la sensació és que ens anem mobilitzant sempre els mateixos. I necessitem implicació de molta gent, en tot això.

- L'independentisme exhibirà unitat quan arribin les inhabilitacions? O s'obriran més friccions en el "pacte de conveniència" -com l'ha anomenat vostè- que hi ha entre Junts pel Sí i la CUP?

- Hem d'intentar mantenir-nos en l'objectiu, però és difícil perquè mantenir-nos-hi quan cada dia hi ha declaracions i contradecaracions és complex. Jo no sóc al Parlament, i no conec les dinàmiques des de dins. Però als municipis es manté la unitat. No en tinc cap mena de dubte. M'agradaria que també es mantingués al Parlament. Però no ho puc assegurar.

"Als municipis es manté la unitat. No en tinc cap

mena de dubte. M'agradaria que també es mantingués al Parlament"

- Vostè és presidenta del consell nacional del PDECat. Per què s'hi va presentar?

- Hi ha un potencial per poder treballar pel país, per poder continuar transformant el país. He estat molts anys a Convergència, i em sento molt contenta d'haver participat en una formació política que ha estat referent a Catalunya. Penso que també puc aportar en un partit que neix de nou i que pot arribar a ser també un partit central al país.

Mercè Conesa, entrevistada per Joan Serra Carné i Oriol March. Foto: Adrià Costa

- Per què no és a l'executiva del partit?

- Ja hi vaig ser prèviament, a CDC. Sóc una persona de partit. I en un partit pots fer feina des de molts llocs. A mi m'ha fet molta il·lusió ser presidenta del consell nacional. El consell nacional és el màxim òrgan que regeix el partit entre congressos, entre les assemblees generals. No crec que sigui tan rellevant ser o no a l'executiva. Aquest és un treball d'equip. Jo era molt partidària que fóssim un partit, no un moviment, i ho vull reivindicar.

- Algunes veus del partit deien que a vostè li va passar factura criticar els noms proposats per la direcció al congrés fundacional, que eren MésCatalunya i Catalans Convergents. Per què no li agradaven?

- El debat va ser molt plural. Van destacar alguns noms, però hi havia una demanda de participació. Estàvem configurant una nova organització, un nou partit, i volíem participar en la seva configuració i també en el nom. Em vaig sentir molt identificada amb el Partit Demòcrata. Tothom vol ser demòcrata, és un valor positiu, i l'hem de reivindicar. Europeu i català, també, per descomptat. El tema dels noms és un debat superat.

- **Ha costat inscriure'l al registre de partits del ministeri de l'Interior.**

- Ens tenien moltes ganes.

- **Quins plans té per aconseguir un debat viu al consell nacional?**

- El consell nacional trenca amb aquella dinàmica dels partits en què es feia un informe del Parlament, del Congrés dels Diputats, d'Europa. Això ja ho donem per descomptat. Tots els consellers i conselleres hauran rebut els informes pertinents abans del consell nacional. Si volen preguntar, hi hauran els responsables. L'objectiu és debatre idees de fons i propostes de resolució. Per fer-ho, en el reglament que hem proposat plantejem que sempre s'iniciï el consell nacional amb dues o tres temàtiques per discutir. Aquestes temàtiques poden ser presentades pels àmbits sectorials o bé pel territori. Es presenta, s'incorpora a l'ordre del dia i es discuteix a través d'una proposta d'uns penalistes -com ho els dic-, amb la possibilitat de convidar experts. Es pot contrastar l'opinió amb un o dos experts, que poden ser militants o no, per aportar més arguments. D'allà se'n pot sortir amb una proposta de resolució concreta o potser cal més reflexió, i es crea un grup de treball concret per treure conclusions. Ja estem preparant el consell nacional del gener.

- **El discurs del partit anava a remolc del Govern.**

- La dinàmica de Govern és trepidant. Els partits de Govern saben que moltes vegades la presa de decisions és tan ràpida que han d'acompanyar. Sí que hi ha una sèrie de temes que, com a PDECat, hem de tenir debatuts al consell nacional.

Mercè Conesa. Foto: Adrià Costa

- **Els alcaldes i diputats de l'executiva han de deixar càrrecs, com marca el règim**

d'incompatibilitats aprovat dins dels estatuts?

- No necessàriament. El règim d'incompatibilitats és restrictiu per evitar excés d'acumulacions de càrrecs. S'ha de valorar cas per cas. Aquest és un dels temes que tractarem en el proper consell nacional. Analitzarem cas per cas. Es pot autoritzar una incompatibilitat. Jo, com a presidenta, procuraré que estigui a l'ordre del dia, que sigui el màxim de transparent, que tothom es pugui explicar i que no prenguem el principi pel principi. Raonem i valorem. Potser tenim un magnífic alcalde que no ens el podem deixar prendre. Hem de protegir el nostre capital humà. I el PDECat en té de molt bo.

- **Les incompatibilitats es van fer més pensant en els noms que en els càrrecs.**

- Era molt tard a la nit [al congrés fundacional, en el moment d'aprovar-se]. Tot estava creuat.

- **Ha parlat recentment amb Artur Mas?**

- No fa gaire vam estar despatxant temes.

"Crec que Puigdemont ha de ser candidat a la presidència de la Generalitat, ho dic molt clarament"

- **Quin paper ha de jugar en el futur immediat del partit?**

- Està jugant un paper de construcció d'aquest espai del PDECat. És una figura clau i important. Tot el capital ha de sumar. I el president Mas suma. No només hem de pensar en l'esforç i l'exercici de generositat que ha fet com a president del país, que és enorme; Encara ha arribat el dia que se li hagi agraït prou. Per possibilitar, en definitiva, que hi hagi un procés que vagi endavant. Crec que té molt a dir.

- **Creu que Carles Puigdemont ha de ser candidat a la presidència de la Generalitat en la pròxima cita electoral?**

- Crec que sí, ho dic molt clarament. Ho he dit altres vegades. És un actiu, un capital en actiu molt bo. Té un llarg camí per recórrer si ell el vol recórrer.

- **Fa dues setmanes, Jaume Ciurana va dir que vostè en política podia ser el que desitgés. Es planteja ser candidata a la Generalitat?**

- Això és molt dir, ser el que un vulgui ser. Tinc un paper en el món local. A mi m'agrada, em sento molt compromesa amb el món local en aquest moment. I el que plantegen no és un tema que avui estigui sobre la taula.

Mercè Conesa. Foto: Adrià Costa